

Неправда за све - i други put

By [Nebojša Malić](#)

Global Research, November 16, 2012

[Сиви Соко](#)

Поводом данашње одлуке Хашке инквизиције да амнестира Туђманове генерале Готовину и Маркача од сопствене пресуде:

Неправда за све

[Сиви Соко](#), 15. април 2011

Ликовање над данашњом пресудом Хашке Инквизиције хрватским генералима Готовини, Чермаку и Маркачу велика је грешка.

То што су генерали оптужени за учешће у „заједничком злочиначком подухвату” (ЗЗП) одступа од досадашње праксе Инквизиције да Србе терети за систематске злочине, а остале за појединачне. ЗЗП је конструкција коју је осмислио амерички Хрват Џон Ценчић како би се оптужило цјелокупно српско руководство из Крајине, БиХ и СРЈ, и у суштини је политичке, а не правне природе. То што се сада примјењује на Хрвате требало би ваљда да обезбиједи признање за ту конструкцију, као и сам МКТЈ, тако што ће Срби рећи: „Па добро, значи има правде, Хаг и неком другом суди”.

Хрватска прославља пресуду Маркачу и Готовини (Beta via B92)

Проблем је, међутим, што МКТЈ *није легитиман суд*. Трибунал је институција која нема покриће, јер Савјет безбедности УН не посједује судска овлаштења, па тако нема шта да преноси на ад-хок институције које успоставља. Нема везе да ли осуђује или ослобађа, нити да ли су оптужени једне, друге, треће или пете националности. Не може се МКТЈ узимати „а ла карт”, па вољети када осуђује злочине над „својима” а мрзити када осуђује „наше” за злочине против других – иако многи то редовно чине.

Најбољи доказ политичког карактера пресуде је ослобађање једног од генерала. Ако је био у ланцу команде – што је, по дубиозним стандардина Трибунала, довољно да се

прогласи за учесника у ЗЗП - онда не може да буде невин; у томе је и „љепота“ конструкције ЗЗП. Биће, онда, да су га ослободили као гест добре воље према Загребу. **А сасвим је могуће да ће и друга двојица на крају бити ослобођена, или осуђена на већ одлежано**, као што се десило сребреничком крвнику Насеру Орићу.

Да ли је у Олуји било злочина, или чак да ли је Олуја, као оружана акција против цивила у заштићеној зони УН, и сама била злочин - то Трибунал уопште не занима. Пошто је тада то урађено по налогу Империје (а Туђман је једва дочекао) онда годинама о томе није било расправе. Када је и почео процес генералима, њихови браниоци су брже-боље похитали да кажу да је онда и Америка крива, пошто је Вашингтон слао оружје и инструкторе Туђману и спремао „Олују“. Можда су очекивали да то заустави Инквизицију, или да се Империја (ха!) уплаши позивања на одговорност. Тужна је истина, међутим, да Империју данас нико не може да изведе пред суд, а још мање натјера да се повинује пресуди која јој није по вољи.

Лишене одбране да су само вјерно служили Империју, хрватске власти инсистирају да у „Домовинском рату“ Хрвати по дефиницији нису могли да чине злочине, јер су се „само бранили“ (од домицилних Срба, је ли). То је лоша логика. Чак и да је тачна теза да је њихов рат био одбрамбени, праведност нечијег ратног циља нема везе са праведношћу понашања у самом рату - иначе испада да циљ оправдава средства.

Ни данас нико у Хрватској неће да се заузме за људска права Срба који су избрисани из устава, побијени, протјерани, покрадени, а свако ко хоће да се врати - а може да ради и заснива породицу - бива оптужен за ратне злочине и судски малтретиран. Нема везе која странка је на власти - хрватска државна политика према Србима је да не смије да их буде. Ако то није геноцидно, не знам шта јесте.

Нити може да буде другачије. Од Старчевића наовамо, [нездрава опсесија Србима](#) се зида у темељ хрватског националног идентитета. Када не би могли да се заогрну патриотизмом „Домовинског рата“, хрватски властодршци би морали да објасне свом народу зашто је после двије деценије *неовисности* сиромашан, гладан и обесправљен. Није ваљда због Срба, које су што побили, што протјерали, што превјерили - баш као што је ономад планирао Павелићев министар Миле Будак.

Имајући у виду ту злу крв, није неразумљиво нити неочекивано да се досадашње мете хашког иживљавања радују што за промјену, ето, страдава неко други. Али немају чему да се радују. Ово није правда, већ само неправда са другачијим предзнаком.

The original source of this article is [Сиви Соко](#)
Copyright © [Nebojša Malić](#), [Сиви Соко](#), 2012

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Nebojša Malić](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca